

ΓΔ

ΒΟΥΛΕΥΜΑ 1276 /2021

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Βασιλική Ζώτου, Πρόεδρο Πλημμελειοδικών, Στυλιανό Μπίο, Πλημμελειοδίκη - Εισηγητή και Αλεξάνδρα Παπαχρίστου, Πλημμελειοδίκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ στο γραφείο της Προέδρου στις 18 Μαΐου 2021, παρουσία και του Γραμματέα Βασίλειου Βασματζόγλου, προκειμένου να αποφανθεί για ποινική υπόθεση, περί της οποίας η Εισαγγελέας Αθηνά Κωνσταντινίδου εισήγαγε τη με αριθμό 867/8-4-2021 έγγραφη πρότασή της, οποία έχει ως εξής:

«Ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του Πενόπουλου Βασιλείου του Μιλιάδη, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, για ψευδή καταμήνυση κατ' εξακολούθηση και συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρα 94 § 1, 98, 229 § 1 και 363α' σε συνδ. με 362α' Π.Κ.), ύστερα από την υποβολή της από 23-5-2017 έγκλησης της Ειρήνης Χριστοδούλου του Ορέστη, κατοίκου Συκεών Θεσσαλονίκης και παραγγέλθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, μετά την περάτωση της οποίας, παραπέμφθηκε ο άνω κατηγορούμενος με το με Α.Β.Μ. Ε2017/993 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα Πλημ/κών Θεσσαλονίκης, στην δικάσιμο της 11-5-2021 του Γ' Τριμελούς Πλημ/κείου Θεσσαλονίκης, για να δικασθεί ως υπαίτιος των παραπάνω πράξεων. Κατά του άνω κλητήριου θεσπίσματος, ο κατ/μενος άσκησε την υπ' αριθ. 12/2021 προσφυγή του στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης, η οποία έγινε δεκτή και στην ουσία της και διατάχθηκε με την υπ' αριθ. 12/2021 διάταξη του τελευταίου, η εισαγωγή της υποθέσεως στο Συμβούλιό σας. Κατόπιν αυτών και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, εισάγω την ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε στο Συμβούλιό σας, προκειμένου αυτό να αποφανθεί οριστικά περί της παραπομπής ή μη του κατ/μενου στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου και εκθέτω τα ακόλουθα:

Η κατηγορία συνίσταται στο ότι, στη Θεσσαλονίκη, στους παρακάτω χρόνους, με περισσότερες από μια πράξεις τέλεσε περισσότερα από ένα εγκλήματα και ειδικότερα Α) με περισσότερες από μια πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος εν γνώσει του καταμήνυσε ψευδώς ενώπιον της αρχής την ιατρό Χριστοδούλου Ειρήνη του Ορέστη, κάτοικο Θεσσαλονίκης, ότι τέλεσε πειθαρχικές παραβάσεις. Συγκεκριμένα, α) στις 24-2-2017, κατέθεσε στον Διοικητή Γ.Ν.Θ. «Γ. Παπανικολάου», που είναι αρχή αρμόδια να διώκει και τιμωρεί πειθαρχικές παραβάσεις των υπηρετούντων στο Γ.Ν.Θ. «Γ. Παπανικολάου», την από 23-2-2017 έγγραφη

Ορισθείτε των
08/07/2021
με αριθμό 0827 στο
τον Αρχιφύλακα
Το Συμβούλιο
Λογότυπο

αναφορά του, με την οποία κατήγγειλε ότι η ανωτέρω εγκαλούσα διέπραξε πειθαρχικές παραβάσεις και στην οποία διέλαβε τα εξής: «Δια της παρούσης, θα ήθελα να σας γνωρίσω και συνάμα να σας καταγγείλω την αδικαιολόγητη απουσία σήμερα 23/2/2017 της κας Χριστοδούλου από την υπηρεσία και μάλιστα σε ημέρα κατά την οποία εφημέρευε. Πιο συγκεκριμένα, στην πρωινή ενημέρωση, μετά από γενική εφημερία της Κλινικής μας, παρουσιάστηκε ενώπιόν μου, λέγοντας παρουσία όλων των ειδικευόμενων της Κλινικής, ότι έχει βαριά εμμηνορρυσία και ως εκ τούτου αδυνατεί να εφημερεύσει και αποχωρεί. Επειδή πιστεύω πως η παραπάνω συμπεριφορά πέρα από την περιφρόνηση προς την υπηρεσία και τους συναδέλφους της, συνιστά κατάφορη παραβίαση τόσο του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα όσο και της νομοθεσίας που διέπει το ΕΣΥ, εγκατάλειψη θέσης εν ώρα υπηρεσίας, παρακαλώ όπως προβείτε στις απαραίτητες ενέργειες σύμφωνα με τον νόμο. Περιττό να τονίσω, πως στο παρελθόν, πλείστες όσες φορές έχει επικαλεσθεί παρόμοια δικαιολογία κι έχει αποχωρήσει, πάντοτε σε ημέρες εφημερίας της - τυχαίο; - φοβούμενη και ανήμπορη ν' αντιμετωπίσει δύσκολα περιστατικά που ενδεχόμενα θα απαιτούσαν χειρουργική αντιμετώπιση. Φυσικά το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε χωρίς καμία επίπτωση για τους ασθενείς, αφού ανέλαβα εγώ να εκτελέσω την εφημερία της καλύπτοντας κάθε ανάγκη του Τμήματος και όχι μόνο, προς ανακούφιση των εφημερευόντων ειδικευομένων ιατρών. Ελπίζοντας πως έγιναν κατανοητά τα πλείστα όσα προβλήματα δημιουργεί καθημερινά η εν λόγω ιατρός στην κλινική παρακαλώ θερμά για τις άμεσες ενέργειές σας.» Έπραξε δε τα παραπάνω παρότι γνώριζε την αναλήθεια των πιο πάνω σε βάρος της ιατρού καταγγελλομένων, αφού η εγκαλούσα είχε καταθέσει την από 23-2-2017 υπεύθυνη δήλωσή της στο Γραφείο Ιατρικού Προσωπικού σχετικά με την αιτηθείσα άδεια. Και β) στις 20-7-2016, αφού συνέταξε την από 20-7-2016 ΕΞΩΔΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ κατά της εγκαλούσας Χριστοδούλου Ειρήνης, την επέδωσε στην εγκαλούσα με δικαστικό επιμελητή και την κοινοποίησε στον Διοικητή του ΓΝΘ «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», στον Διοικητή της 3ης Υγειονομικής Περιφέρειας Μακεδονίας, στον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης. Ειδικότερα, στην άνω Εξώδικη Απάντηση, κατήγγειλε ότι η ανωτέρω εγκαλούσα διέπραξε πειθαρχικές παραβάσεις και συγκεκριμένα ανέφερε περιστατικό αιμορραγίας ασθενούς της εγκαλούσας, που έσωσε ο ίδιος στις 22-5-2015, καθώς και ότι η εγκαλούσα έφτασε με καθυστέρηση 1,5 ώρας στο Νοσοκομείο σε νύχτα που εφημέρευε κι αναγκάστηκε ο ίδιος να χειρουργήσει ασθενή που έπρεπε να χειρουργήσει η εγκαλούσα. Έπραξε δε τα παραπάνω

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

A

παρότι γνώριζε την αναλήθεια των πιο πάνω σε βάρος της ιατρού καταγγελλομένων, αφού στο πρώτο περιστατικό το πρόγραμμα χειρουργείου ανέφερε την Διευθύντρια ΕΣΥ Δήμητρα Γκονέζου ως υπεύθυνη χειρουργείου και στο δεύτερο περιστατικό επρόκειτο για ασθενή του κατηγορουμένου ονόματι Σαράφης. Και Β) στις 24-2-2017, ενώπιον τρίτων ισχυρίστηκε για την ως άνω εγκαλούσα Ειρήνη Χριστοδούλου, ψευδή γεγονότα που μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και υπόληψή της, τελώντας εν γνώσει της αναλήθειάς τους και συγκεκριμένα, ισχυρίστηκε ενώπιον του Διοικητή του Γ.Ν.Θ. «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», τα πιο πάνω στην υπό στοιχο Α.α' αναφορά του διαλαμβανόμενα, προέβη δε ο κατ/μενος στην πράξη του αυτή, αν και γνώριζε ότι τα παραπάνω ισχυρισθέντα είναι ψευδή και μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη της ως άνω εγκαλούσας.

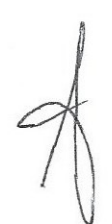
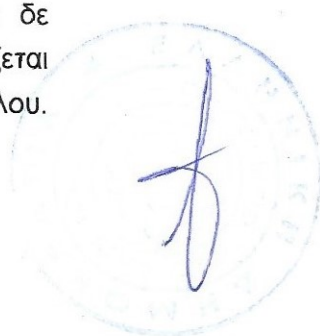
Επειδή, κατά τη διάταξη του άρθρου 229§ 1 ΠΚ, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους τιμωρείται όποιος εν γνώσει καταμηνύει άλλον ψευδώς ή αναφέρει γι' αυτόν ενώπιον της αρχής ότι τέλεσε αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση με σκοπό να προκαλέσει την καταδίωξη του γι' αυτήν. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για τη θεμελίωση του εγκλήματος της ψευδούς καταμηνύσεως απαιτείται να έγινε μήνυση ή ανακοίνωση με οποιοδήποτε τρόπο σε αρχή, ότι τελέστηκε από άλλον αξιόποινη πράξη ή πειθαρχική παράβαση, το περιεχόμενο της μηνύσεως ή ανακοινώσεως να είναι αντικειμενικώς ψευδές και ο μηνύσας ή ανακοινώσας να είχε γνώση ότι είναι ψευδές και να έκανε τη μήνυση ή ανακοίνωση με σκοπό να προκληθεί ποινική ή πειθαρχική δίωξη σε βάρος εκείνου που καταμηνύεται χωρίς να απαιτείται και πραγμάτωση του σκοπού αυτού. Υποκειμενικά απαιτείται άμεσος δόλος σκοπού, θα πρέπει δηλαδή ο δράστης με την πράξη του να επιδιώκει την κίνηση ποινικής ή πειθαρχικής δίωξης και δεν αρκεί ο ενδεχόμενος δόλος. Για την διαπίστωση της συγκρότησης του εγκλήματος της ψευδούς καταμηνύσεως είναι συνεπώς αναγκαίο να διαπιστωθεί εάν η πράξη του δράστη, με την οποία ανακοινώνει κάποια αξιόποινη πράξη ενώπιον αρχής κατά ορισμένου προσώπου, είναι τέτοια που μπορεί να ικανοποιεί την επιδίωξη του δόλου σκοπού, να θέσει δηλαδή σε λειτουργία την πραγμάτωση των ενεργειών της αρχής που οδηγούν στην έναρξη της διαδικασίας κίνησης ποινικής δίωξης (ΑΠ 128/2016, 607/2016, 29/2015). Ως βασικό στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού απαιτείται η αρχή προς την οποία γίνεται ή μήνυση ή ανακοίνωση αξιόποινης πράξης ή πειθαρχικής παράβασης να είναι και η αρμόδια για τη δίωξη του καταγγελλόμενου, γιατί κάθε αρχή και μη καταδικαστική έχει υποχρέωση να διαβιβάσει την καταμηνύση στην αρμόδια αρχή. Επομένως, στην περίπτωση

που η αναφορά της αξιόποινης πράξης ή της πειθαρχικής παράβασης απευθύνεται σε αρχή που δεν είναι αρμόδια για την εξέταση των αναφερομένων και τη δίωξη του καταγγελλομένου, ούτε υφίσταται νομική υποχρέωση για διαβίβαση της καταγγελίας στην αρμόδια αρχή, δεν πληρούται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος της ψευδούς καταμήνυσης (ΑΠ 744/1988, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Λ. Μαργαρίτη ΕρμΠοινΚωδικα 2009 σελ. 605).

Εξάλλου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, κατά την πρώτη των οποίων «όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή» και κατά τη δεύτερη «αν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή...», προκύπτει ότι, για την πραγμάτωση του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται: α) ισχυρισμός, ενώπιον τρίτου, γεγονότος που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου ή διάδοση σε τρίτον με οποιονδήποτε τρόπο τέτοιου γεγονότος, το οποίο ανακοινώθηκε προηγουμένως στον υπαίτιο από άλλον, β) το γεγονός αυτό να είναι ψευδές και ο δράστης να τελεί εν γνώσει της αναληθείάς του και γ) δόλια προαίρεση, η οποία περιλαμβάνει τη γνώση του δράστη ότι, το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο γεγονός είναι πρόσφορο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου και τη θέληση να ισχυρισθεί ή διαδώσει αυτό το βλαπτικό γεγονός. Γεγονός δε είναι κάθε πράξη και γενικότερα, κάθε συγκεκριμένο συμβάν του εξωτερικού ή εσωτερικού κόσμου, παρελθόν η παρόν, που υποπίπτει στις αισθήσεις και μπορεί να αποδειχθεί, αλλά και κάθε συγκεκριμένη σχέση ή συμπεριφορά που υποπίπτει στις αισθήσεις, αντίκειται στην ηθική και την ευπρέπεια και είναι ικανή, με την ανακοίνωση της σε τρίτους να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη κάποιου άλλου. Αντιθέτως, δεν συνιστά γεγονός η έκφραση γνώμης ή συγκεκριμένης αξιολογικής κρίσης ή άλλοι χαρακτηρισμοί, που εκφράζονται αυτοτελώς, εκτός αν τα παραπάνω σχετίζονται και συνδέονται άμεσα με συγκεκριμένο γεγονός που συνιστά το κρίσιμο του αδικήματος στοιχείο, έτσι ώστε ουσιαστικά να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική βαρύτητα του, πράγμα που δεν συμβαίνει όταν εκφράζονται ή εκδηλώνονται ανεξάρτητα και άσχετα με τον τρόπο αυτό (ΑΠ 611/2019, ΑΠ 358/2018, ΑΠ 1735/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνιστά δε ισχυρισμό του γεγονότος κάθε σχετική με αυτό ανακοίνωση, που βασίζεται είτε σε προσωπική αντίληψη ή γνώμη, είτε σε υιοθέτηση της γνώμης άλλου.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

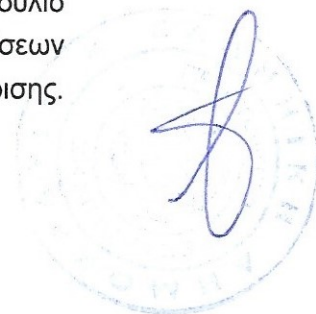

Αντίθετα, διάδοση γεγονότος συνιστά η περαιτέρω απλή μετάδοση της σχετικής ανακοίνωσης που έγινε από άλλον. Για την στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της δυσφήμισης απαιτείται γνώση του δράστη ότι το ισχυριζόμενο ή διαδιδόμενο από αυτόν ενώπιον τρίτου γεγονός είναι πρόσφορο και κατάλληλο να βλάψει την τιμή και την υπόληψη άλλου και θέληση ή αποδοχή του ίδιου να ισχυρισθεί ή να διαδώσει ενώπιον τρίτου το βλαπτικό για άλλον γεγονός, ενώ για τη στοιχειοθέτηση της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης απαιτείται, επιπλέον, και γνώση του δράστη ότι το διαδοθέν ή καταμηνυθέν στην Αρχή γεγονός είναι ψευδές. Δεν αρκεί, δηλαδή, ο απλός ή ο ενδεχόμενος δόλος (ΑΠ 567/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Έτσι, σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψευδές του γεγονότος που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, κατ' άρθρο 362 ΠΚ, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη, εκτός αν συντρέχει κάποια από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 367 §1 ΠΚ περιπτώσεις, οι οποίες αίρουν τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του (ΑΠ 1486/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ακόμη, από τις άνω διατάξεις σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 366§§1 και 3 και 367§§1 και 2 β του ΠΚ προκύπτουν τα εξής: α) αν το δυσφημιστικό γεγονός (362 ΠΚ) είναι ψευδές και ο υπαίτιος τελούσε εν γνώσει της αναληθείας του όταν το διέδιδε ή το ισχυρίζονταν ενώπιον τρίτου, στοιχειοθετείται το προβλεπόμενο από το άρθρο 363 ΠΚ έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, β) αν το δυσφημιστικό γεγονός είναι ψευδές αλλά ο υπαίτιος δεν τελούσε εν γνώσει της αναληθείας, στοιχειοθετείται το από το άρθρο 362 ΠΚ προβλεπόμενο έγκλημα της απλής δυσφήμισης, γ) αν το δυσφημιστικό γεγονός είναι αληθές, δεν στοιχειοθετείται ούτε το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, το οποίο προϋποθέτει πάντοτε την αναλήθεια του δυσφημιστικού γεγονότος, ούτε το έγκλημα της απλής δυσφήμισης (άρθρο 366§1 ΠΚ) εκτός αν συντρέχουν σωρευτικώς δύο προϋποθέσεις, ήτοι α) το δυσφημιστικό γεγονός να αφορά αποκλειστικά σχέσεις του οικογενειακού ή του ιδιωτικού βίου, που δεν θίγουν το δημόσιο συμφέρον, και β) ο ισχυρισμός ή η διάδοση να έγιναν κακόβουλα. Τουτέστιν, αν το δυσφημιστικό γεγονός που ισχυρίσθηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος δεν είναι ψευδές, καταλειπομένων αμφιβολιών περί της αλήθειας ή αναληθείας αυτού, δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρο 363 ΠΚ), δε τιμωρείται δε ούτε ως απλή δυσφήμιση, αρκεί να μην απαγορεύεται η απόδειξη της αλήθειας, η οποία όμως

επιτρέπεται πάντοτε στον κατηγορούμενο για συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρο 366§1 ΠΚ) (ΑΠ 383/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), είναι όμως δυνατό να στοιχειοθετείται το από το άρθρο 361 ΠΚ προβλεπόμενο έγκλημα της εξύβρισης, αν ο ισχυρισμός ή διάδοση έγιναν κακόβουλα, ήτοι από τον τρόπο που εκδηλώθηκε ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η δυσφήμιση, προκύπτει σκοπός εξύβρισης από μέρους του δράστη, που υπάρχει όταν ο συγκεκριμένος τρόπος εκδήλωσης της προσβλητικής συμπεριφοράς εν γνώσει του επιλέχθηκε για να προσβληθεί η τιμή και η υπόληψη του άλλου (ΑΠ 395/2013, ΑΠ 2680/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Σύμφωνα με την παράγραφο 1 περ. α' - δ' του άρθρου 367 ΠΚ, το άδικο των προβλεπομένων στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νομίμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Νόμιμο δε καθήκον, στο πλαίσιο εφαρμογής της προαναφερθείσας διάταξης του άρθρου 367 §1 ΠΚ, είναι εκείνο που πηγάζει από το νόμο και παρέχει δικαίωμα στον φορέα να ενεργήσει, εντός όμως των προδιαγεγραμμένων ορίων, και δικαιολογημένο ενδιαφέρον υπάρχει όταν η θυσία που επιβάλλεται στο «θύμα» κρίνεται κατώτερη από το όφελος που μπορεί να αποκομίσει μια ομάδα προσώπων ή το κοινωνικό σύνολο. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κ.λπ., και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το Νόμο υπευθύνων, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις του άρθρου 367 § 2 ΠΚ, δηλαδή, όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα προαναφερθέντα αντικειμενικά και υποκειμενικά συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 362-363 ΠΚ, ή όταν από τον τρόπο εκδήλωσης, ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης, δηλαδή πρόθεση που κατευθύνεται ειδικά στην προσβολή της τιμής του άλλου. Τέτοιος τρόπος για την απόδειξη του σκοπού εξύβρισης συντρέχει ιδίως όταν αυτός δεν είναι αντικειμενικά αναγκαίος για την απόδοση της σκέψης εκείνου που φέρεται ότι ενεργεί από δικαιολογημένο ενδιαφέρον, ο οποίος παρά ταύτα χρησιμοποίησε τον τρόπο αυτό για να προσβάλλει την τιμή και την υπόληψη του άλλου. Στο πλαίσιο εφαρμογής της πιο πάνω διάταξης του άρθρου 367§1 του ΠΚ το Δικαστήριο ή το Συμβούλιο υποχρεούται να ελέγχει κατά προτεραιότητα τον χαρακτηρισμό των φράσεων ως συκοφαντικών, απλώς δυσφημιστικών ή ότι ενέχουν σκοπό εξύβρισης.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Εάν αποφανθεί αρνητικά, αναφορικά με την συκοφαντική δυσφήμιση, η οποία υπάγεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 367 ΠΚ, αφού η συκοφαντική δυσφήμιση, ως προσβάλλουσα την προσωπικότητα σε βαθμό μη ανεκτό, δεν εξοβελίζεται έναντι της κριτικής ή των νομίμων καθηκόντων, θα προχωρήσει περαιτέρω και θα σταθμίσει τα προβαλλόμενα ως απλή δυσφήμιση ή εξύβριση, αιτιολογώντας την κρίση του. Το δε ζήτημα εάν οι εκδηλώσεις που προαναφέρθηκαν ήταν πρόσφορες και αναγκαίες αντικειμενικά για τη διαφύλαξη του δικαιώματος του εγκαλούμενου και περί του κατά πόσο οι εκδηλώσεις αυτές υπερέβησαν τελικά το αναγκαίο μέτρο για τη διαφύλαξη του ίδιου δικαιώματος αποτελεί νομική έννοια υποκείμενη στον έλεγχο του Αρείου Πάγου (ΑΠ 899/2011, ΑΠ 1897/2006, ΧρίΔ 2007/410, ΑΠ 1573/2005, ΕλλΔ/νη 2006/842, ΑΠ 346/2004, ΝοΒ 2005/466).

Επειδή από το αποδεικτικό υλικό της παρούσας ποινικής δικογραφίας, αξιολογουμένου κατά την αρχή της ηθικής αποδείξεως (άρθρο 177 Κ.Π.Δ.) και ειδικότερα από τις μαρτυρικές καταθέσεις και τα έγγραφα, προέκυψε ότι η εγκαλούσα Ειρήνη Χριστοδούλου είναι ιατρός, ειδικότητας Γενικής Χειρουργικής και με την υπ' αριθ. Υ10α.Γ.Π./71736/2.8.2011 απόφαση του Υπουργού Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΦΕΚΠ 623/31.8.2011) διορίστηκε στο Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης "Γ. Παπανικολάου"» σε θέση Επιμελητή Β' Χειρουργικής του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. επί θητεία, με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, υπηρετούσε δε κατά τα έτη 2016 και 2017 στη Β' Χειρουργική Κλινική του εν λόγω Νοσοκομείου. Την διοικητική και επιστημονική εποπτεία αυτής της Χειρουργικής Κλινικής είχε αναλάβει από τον Δεκέμβριο του έτους 2013 και μέχρι σήμερα ως Συντονιστής Διευθυντής, ο εγκαλούμενος Βασίλειος Πενόπουλος, ιατρός ειδικότητας Γενικής Χειρουργικής, με βαθμό Διευθυντή Κλάδου Ιατρών Ε.Σ.Υ.. Ο τελευταίος, λοιπόν, και με την ιδιότητά του αυτή ως Διευθυντής του Τμήματος και σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7παρ.8περ.9 του Ν.2889/2001 «Βελτίωση και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις», [ΦΕΚ' Α' 37], ήταν υπεύθυνος για τη λειτουργία του τμήματος. Ειδικότερα: α) Συντόνιζε τη λειτουργία όλου του προσωπικού, ιατρικού, νοσηλευτικού, παραϊατρικού και διοικητικού, που εργαζόταν στο τμήμα του, β) Πρότεινε και παρακολουθούσε την εκτέλεση του προϋπολογισμού του τμήματος του στα πλαίσια του προϋπολογισμού του τομέα, γ) Συνέτασσε απολογισμό και ετήσια έκθεση πεπραγμένων του τμήματος του, δ) Έλεγε την τήρηση του ωραρίου του ιατρικού και του λοιπού προσωπικού του τμήματος, που ανήκε στην Ιατρική Υπηρεσία, ε) Αξιολογούσε, ως Α'

βαθμολογητής, το ιατρικό προσωπικό του τμήματος και το λοιπό προσωπικό του τμήματος, που ανήκε στην Ιατρική Υπηρεσία, στ) Επόπτευε και έλεγχε την εφαρμογή των εκπαιδευτικών, μετεκπαιδευτικών και ερευνητικών προγραμμάτων του τμήματος...». Έτσι και στα πλαίσια αυτών των καθηκόντων του, όταν την 23-2-2017 και κατά την πρωινή ενημέρωση και μετά από γενική εφημερία της Κλινικής της οποίας προϊστάτο, εμφανίστηκε ενώπιον του η εγκαλούσα και παρουσία όλων των ειδικευμένων ιατρών της Κλινικής δήλωσε ότι αδυνατεί να εφημερεύσει λόγω προβλήματος υγείας (επικαλέστηκε βαριά εμμηνορρυσία) και αποχώρησε, ο εγκαλούμενος αδυνατώντας προφανώς να την παρεμποδίσει κατά την αποχώρησή της από την υπηρεσία, με την υπ' αριθ. ΕΜΠ 472/24-2-2017 επίδικη αναφορά του προς τον Διοικητή του Νοσοκομείου ανέφερε το περιστατικό και αιτήθηκε για τις νόμιμες προβλεπόμενες ενέργειες επί του θέματος αυτού. Το γεγονός αυτό της επίκλησης ασθενείας εκ μέρους της δεν αμφισβητεί η ίδια η εγκαλούσα, η οποία ισχυρίζεται ότι έκανε χρήση του νομίμου δικαιώματος της περί βραχύχρονης άδειας μιας ημέρας με την υποβολή υπεύθυνης δήλωσης. Πράγματι, από τη διάταξη του άρθρου 55 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ», [ΦΕΚ Α' 26] ορίζονται τα εξής: «1. Η αναρρωτική άδεια χορηγείται ανά τρίμηνο ή σε περίπτωση δυσίατων νοσημάτων ανά εξάμηνο, κατ' ανώτατο όριο, ύστερα από γνωμάτευση της οικείας υγειονομικής επιτροπής σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 165 και 167. 2. Βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες χορηγούνται: α) με υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου ή γνωμάτευση θεράποντος ιατρού έως δύο (2) ημέρες κάθε φορά και όχι περισσότερες από τέσσερις (4) ημέρες κατ' έτος...», και στη διάταξη του άρθρου 56 §1 ότι: «1. Ο υπάλληλος που κωλύεται να προσέλθει στην εργασία του λόγω ασθενείας ενημερώνει την υπηρεσία του για την αδυναμία αυτή την ίδια ημέρα..... Από την παρατεθείσα διάταξη συνάγεται ότι, η ενημέρωση της Υπηρεσίας, αποτελεί υποχρέωση του υπαλλήλου και δικαιολογεί τη νόμιμη απουσία του, οπότε, η παράλειψη ενημέρωσης αυτής, και μάλιστα την ίδια ημέρα, συνιστά πειθαρχική ευθύνη του υπαλλήλου σύμφωνα με τα άρθρα 106 επ., αλλά και στέρηση μισθού σύμφωνα με το άρθρο 43 § του ιδίου Κώδικα. [Σχετ. Α. Τ. Τάχος - Ι. Λ. Συμεωνίδης «Ερμηνεία Υπαλληλικού Κώδικα - ΕρμΥΚ», άρθρα 55, 56]. Στην προκειμένη περίπτωση η εγκαλούσα επικαλείται ότι κατέθεσε στο Γραφείο Ιατρικού Προσωπικού την από 23-2-2017 υπεύθυνη δήλωσή της, έγγραφο όμως το οποίο δεν έλαβε γνώση αυτού ο άμεσα ενδιαφερόμενος προϊστάμενος της Συντονιστής Διευθυντής και κυρίως δεν πρωτοκολλήθηκε στο Πρωτόκολλο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

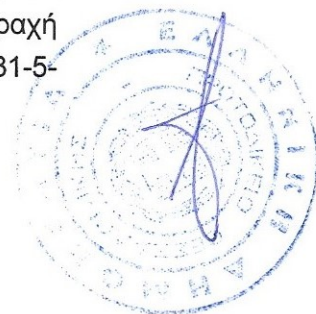

της Υπηρεσίας, αφού και κατά το άρθρο 12 του ν. 2690/1999 «Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις», [ΦΕΚ Α' 45], ορίζονται τα ακόλουθα: Κάθε έγγραφο που περιέρχεται στην υπηρεσία με οποιονδήποτε τρόπο, καταχωρίζεται αυθημερόν στο βιβλίο εισερχομένων, κατ' αύξοντα αριθμό, με χαρακτηρισμό και μνεία του θέματος στο οποίο αναφέρεται και του αριθμού των στοιχείων που το συνοδεύουν. Στο ίδιο βαθμό αναγράφονται επίσης το όργανο προς το οποίο το έγγραφο απευθύνεται, καθώς και η ημερομηνία εισόδου του. Η υπηρεσία οφείλει να χορηγεί βεβαίωση καταχώρισης του εγγράφου με όλα τα παραπάνω στοιχεία.». Αυτονοήτως, η καθιέρωση του πρωτοκόλλου εισερχομένων εγγράφων σε κάθε δημόσια υπηρεσία εξυπηρετεί την αρχή της ευταξίας και διαφάνειας στη λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών, και η παραβίαση του αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα. [πρβ. ΔΕΦΑΘ 3124/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Συνεπώς, το επικαλούμενο απ' αυτήν έγγραφο δεν περιήλθε επισήμως και νομίμως σε γνώση του εγκαλούμενου προσφεύγοντα την 23-2-2017, όταν ανέφερε ότι αυτή αδικαιολογήτως αποχώρησε από την υπηρεσία της εφημερίας που της είχε αναθέσει ο Προϊστάμενος της Συντονιστής Διευθυντής της Κλινικής. Την αναφορά του αυτή, στην οποία ο προσφεύγων αναφέρεται γενικώς και στο παρελθόν, όταν η εγκαλούσα απουσίασε με παρόμοιες δικαιολογίες από υπηρεσίες εφημερίας, γεγονός που τυγχάνει αληθές και μνημονεύεται στις εκθέσεις αξιολόγησης της εγκαλούσας και δεν αποτελεί μύθευμα εκ μέρους του εγκαλουμένου, υπέβαλε αρμοδίως, ως όφειλε, στη Διοίκηση του Νοσοκομείου για τα νόμιμα. Η τελευταία, δια του τότε Διοικητή του Νοσοκομείου Κωνσταντίνου Εμμανουηλίδη, με το υπ'αριθ. 1103/13- 7-2017 έγγραφο και απαντώντας σε σχετικό αίτημα του ΙΣΤ' Παισματοδίκη Θεσσαλονίκης διενεργούντος προκαταρκτική εξέταση επί της εγκλήσεως της εγκαλούσας Ειρήνης Χριστοδούλου, απήντησε ότι σε ουδεμία ενέργεια πειθαρχικού ελέγχου της ως άνω ιατρού προέβη μετά την αναφορά σε βάρος της για αδικαιολόγητη αποχώρηση από την υπηρεσία την 23-2-2017, πειθόμενη από την υπεύθυνη δήλωσή της. Και στο έγγραφο όμως αυτό η υπεύθυνη αυτή δήλωση εμφανίζεται και πάλι χωρίς αριθμό πρωτοκ. και είναι τουλάχιστον απορίας άξιο πώς δύναται να παράξει νόμιμα αποτελέσματα για τη Διοίκηση ένα έγγραφο ανύπαρκτο για την υπηρεσία, αφού δεν έχει πρωτοκολληθεί αρμοδίως (βλ. σχετ. έγγραφο). Εξάλλου, δεν μπορεί να μην αξιολογηθεί και η συμπεριφορά της εγκαλούσας ιατρού, η οποία λαμβάνοντας γνώση της αναφοράς αυτής του Προϊσταμένου της Διευθυντή αμέσως μετά την κατάθεσή της, με άγνωστο τρόπο, πριν ακόμη δώσει τις εξηγήσεις της στη Διοίκηση του Νοσοκομείου, την αποστέλλει στον

Ιατρικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, την 28-2-2017 και ώρα 6.11 μ.μ. και κάνει λόγο για χυδαιότητες εκ μέρους του Διευθυντή της Βασιλείου Πενόπουλου. Στο μήνυμά της δε αυτό ουδεμία αναφορά κάνει για την υποτιθέμενη νομιμοποιητική βάση των ενεργειών της, ήτοι την υπεύθυνη δήλωση για την βραχυχρόνια άδεια της, όπως επίσης δεν την αναφέρει και στην από 1-3-2017 αναφορά της προς τον Διοικητή του Νοσοκομείου, στον οποίο και απευθύνθηκε αφού πρωτίστως κοινοποίησε το θέμα παρατύπως προς τρίτους. Στην αναφορά της δε αυτή εξαντλείται στην απαρίθμηση των προσόντων της, των ιατρικών συνεδρίων που προήδρευσε και των ξένων ιατρών που αξιολόγησαν με άριστα το έργο της, καταλήγει δε ότι κατά την κρίσιμη εκείνη ημέρα της 23-2-2017 ουδέν αξιολόγο ιατρικό περιστατικό συνέβη και συνεπώς η απουσία της δεν έγινε αιτία δυσλειτουργίας της Κλινικής (βλ. σχετ.έγγραφο).

Από το σύνολο των προεκτεθέντων και σε σχέση με την πρώτη πράξη της ψευδούς καταμήνυσης που αποδίδεται στον προσφεύγοντα, προκύπτει ότι όσα διέλαβε στην υπ'αριθ. ΕΜΠ 472/24-2-2017 επίδικη αναφορά του προς τον Διοικητή του Νοσοκομείου, ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα και ουδέν ψευδές γεγονός ανέφερε σε βάρος της εγκαλούσας ιατρού Ειρήνης Χριστοδούλου. Ενδεικτικά δε των όσων συνέβαιναν κατά τον χρόνο εκείνο στο Γ.Ν.Θ. «Γ.ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», είναι όσα αναφέρει και προσκομίζει με την κρινόμενη προσφυγή του ο προσφεύγων κατηγορούμενος και ειδικότερα: 1) Το με αριθμό πρωτ. ΕΜΠ 477/20-3-2017 έγγραφο του προς τον Διοικητή του Νοσοκομείου: «.. Δια της παρούσης θα ήθελα να σας γνωρίσω τα παρακάτω και να σας παρακαλέσω όπως ενεργήσετε άμεσα σύμφωνα με τον νόμο. Συγκεκριμένα: α) Την Παρασκευή 17/3/2017, η κα Χριστοδουλου, απουσίασε αναιτιολόγητα - αδικαιολόγητα από το Νοσοκομείο, χωρίς να με ενημερώσει είτε τηλεφωνικά, είτε με sms, είτε με MAIL όπως όφειλε να πράξει. 2) Ομοίως απουσίαζε αναιτιολόγητα - αδικαιολόγητα από την Γενική Εφημερία της Κλινικής μας, το Σάββατο 18/3/2017, χωρίς να ενημερώσει ούτε εμένα αλλά ούτε και τον υπεύθυνο της Γενικής Εφημερίας κο Παγώνη. 3) Κατά τον ίδιο τρόπο, αναιτιολόγητα και αδικαιολόγητα, απουσίασε από την εφημερία της την Κυριακή 19/3/2017 την επομένη της Γενικής Εφημερίας. Αξιότιμε κε Διοικητά, Η συμπεριφορά της κας Χριστοδουλου έχει καταστεί ανεξέλεγκτη. Δεν συμμετέχει σε καμία δραστηριότητα, δεν εκτελεί καμία ιατρική πράξη. Απλά υπάρχει.... Περιστό να τονίσω, πως την κάλυψη των ημερών που εφημέρευε ή θα εφημερεύσει για τον υπόλοιπο μήνα Μάρτιο η κα Χριστοδουλου, ανέλαβα εγώ, αποφεύγοντας και την παραμικρή διαταραχή στην εύρυθμη λειτουργία της Κλινικής.», 2) Το με αριθμό πρωτ. 494/31-5-

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

2017 έγγραφο του στον Διοικητή του Νοσοκομείου: «... Ειδικότερα, όπως κατ' επανάληψη σας έχω ενημερώσει, η κα Χριστοδουλου, έχει απουσιάσει αρκετές ημέρες, προσκομίζοντας έγγραφα ιδιωτών ψυχιάτρων, η βασιμότητα του περιεχομένου των οποίων ουδέποτε ελέγχθηκε, όπως θα έπρεπε από τα αρμόδια όργανα του Νοσοκομείου. Η κα Χριστοδουλου, συμπεριφέρεται με την ανοχή σας, ως επισκέπτρια στην Β' Χειρουργική Κλινική, αφού άλλοτε μετακινείται στο Νοσοκομείο Παπαγεωργίου, άλλοτε στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, άλλοτε στο Ψυχιατρείο χωρίς να διενεργεί καμία απολύτως ιατρική πράξη, αμειβόμενη ωστόσο από το Ελληνικό Κράτος. Το ανεπαρκές ιατρικό έργο της κας Χριστοδουλου, όπως αρμοδίως στις εισηγητικές μου εκθέσεις έχω περιγράψει, με αναγκάζει να μην την συμπεριλαμβάνω εφ' εξής στις εφημερίες του Τμήματος, επί σκοπώ προστασίας της υγείας των ασθενών μας και της εύρυθμης λειτουργίας της Κλινικής.... Τα ανωτέρω, αποτελούν σημαντικά ζητήματα λειτουργίας της εν λόγω ιατρού, τα οποία οφείλετε να εξετάσετε άμεσα για τον σκοπό προστασίας του Δημοσίου Συμφέροντος. Σεβόμενος και προασπιζόμενος την υγεία των πολιτών σας θέτω ενώπιον των ευθυνών σας, σχετικά με την ιατρική και όχι μόνο συμπεριφορά της κας Χριστοδουλου και σας δηλώνω ότι ουδεμία ευθύνη θα φέρω για οτιδήποτε ήθελε συμβεί στο μέλλον....», 3) Το με αριθμό πρωτ. 17651/9- 11-2017 έγγραφο της νοσηλεύτριας Α. Μανεισιώτη προς την Διευθύντρια της Νοσηλευτικής Υπηρεσίας του Νοσοκομείου: «Θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι στις 5/10/2017 συνέβη το εξής περιστατικό: Το μεσημέρι περίπου στις 13.00 μμ έλαβα ένα τηλεφώνημα από την ιατρό Β' Χειρουργικής κα Χριστοδουλου. Η ιατρός ζήτησε από εμένα, επειδή είχε πρόβλημα υγείας, να πάρω την καρτέλα αδειών της να συμπληρώσω δύο ημέρες κανονικές άδειας και να την δώσω στον Διευθυντή της κλινικής κ. Πενόπουλο να την υπογράψει. Η κ. Χριστοδουλου έπρεπε να δικαιολογήσει όπως μου ανέφερε, την απουσία από την υπηρεσία της στο Ψυχιατρείο. Ο κ. Πενόπουλος απάντησε σε μένα ότι δεν δέχεται τηλεφωνικά αιτήματα και ότι θέλει η κ. Χριστοδούλου να το ζητήσει εγγράφως από τον ίδιο, ενώ το περιστατικό έληξε εκεί. Την Τρίτη 7/11/2017 η κ. Χριστοδούλου εμφανώς εκνευρισμένη, ρωτούσε γιατί δεν ενημέρωσα, ενώ ήταν δική μου ευθύνη κατά την άποψη της, τον διευθυντή με αποτέλεσμα να θεωρηθεί αδικαιολογήτως απύσασ από την υπηρεσία της, ενώ απείλησε να κάνει μήνυση σε εμένα όπως και στην προϊσταμένη κ. Κρουσταλλίδη, η οποία ήταν απύσασ εκείνη την ημέρα, για το θέμα. Της εξήγησα ότι δεν είναι δική μου ευθύνη οι καρτέλες αδειών των ιατρών όπως και όλα τα θέματα που άπτονται της Ιατρικής Υπηρεσίας. Επίσης της εξήγησα αναλυτικά την

απάντηση του διευθυντή για το θέμα της.».

Όλα τα ανωτέρω προσκομίζονται από τον προσφεύγοντα κατηγορούμενο και είναι ενδεικτικά της συνεχιζόμενης συμπεριφοράς της εγκαλούσας, η οποία τελικά αποτέλεσε αντικείμενο ελέγχου από τη Διοίκηση και το Υπουργείο Υγείας που κατέληξε στο πόρισμα της πειθαρχικής έρευνας που εισηγείται τον πειθαρχικό της έλεγχο (βλ. 1) Το με αριθ. πρωτ. 14207/7-9-2017 Πόρισμα Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης, 2) Την υπ' αριθ. 19/Συν/10-11-2017 απόφαση του Δ.Σ. περί του πειθαρχικού ελέγχου της εγκαλούσας, (η πειθαρχική υπόθεση εκκρεμεί), 3) Την υπ' αριθ. 10/20-4-2018 απόφαση/πρακτικό του Χειρουργικού Τομέα του Νοσοκομείου για τη μη μονιμοποίηση της εγκαλούσας). Σημειωτέον ότι το σύνολο σχεδόν των εμπλεκέντων στις ως άνω διαδικασίες, αλλά και όσοι εκλήθησαν κατά νόμο να προβούν σε αξιολόγηση της εγκαλούσας ιατρού, ανάμεσα στους οποίους και ο νυν προσφεύγων, ή διενήργησαν την πειθαρχική έρευνα (βλ. Διευθυντής της ΜΕΘ ιατρός Καπραβέλος) καταμηνύθηκαν από την εγκαλούσα (βλ. σχετ. επί της με αριθμό Ε2017/1556 εγκλήσεως της εγκαλούσας εναντίον του νυν προσφεύγοντα, και εναντίον του Γ. Παγώνη, εκδόθηκε το με αριθμό 588/2020 αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης το οποίο αποφαινεται να μη γίνει κατηγορία εναντίον του [και εναντίον του Γ. Παγώνη] για τις αξιόποινες πράξεις της συκοφαντικής δυσφημήσεως, της ψευδούς καταμηνύσεως, της παράβασης καθήκοντος και της ηθικής αυτουργίας του στις ανωτέρω πράξεις, η υπόθεση δε αυτή αφορούσε τις αρνητικές αξιολογικές εκθέσεις προς τον Χειρουργικό Τομέα του Νοσοκομείου σχετικά με τη μονιμοποίηση της εγκαλούσας ιατρού). Ενδεικτικό δε της κατάστασης που επικρατούσε στο συγκεκριμένο νοσοκομειακό χώρο, είναι ότι οι λειτουργοί της δημόσιας υγείας προσέδιδαν ποινικό χαρακτήρα σε κάθε υπόθεση που απασχολούσε την Κλινική και αποτελεί υποχρέωση της Διοίκησης να αποκαταστήσει την εύρυθμη λειτουργία και την εργασιακή ειρήνη.

Σχετικώς με το σκέλος της έγκλησης που αναφέρεται σε όσα διέλαβε ο προσφεύγων κατηγορούμενος στην από 20-7-2016 εξώδικη απάντηση, αυτή συντάχτηκε και επιδόθηκε στην εγκαλούσα στις 27-7-2016 με τον Δικαστικό Επιμελητή Θεσσαλονίκης Θεόδωρο Ιωαννίδη, προς απάντηση της από 4-7-2016 εξώδικης καταγγελίας της εγκαλούσας και την οποία ο προσφεύγων κοινοποίησε στα ίδια θεσμικά όργανα που και η ίδια η εγκαλούσα είχε κοινοποιήσει την εξώδικο καταγγελία της, προκειμένου να μορφώσουν πλήρη άποψη επί των καταγγελλομένων της. Ειδικότερα: α) Στον ισχυρισμό της εγκαλούσας [σελ. 15 της εξωδίκου καταγγελίας της] ότι «ουδέποτε τη

ΘΕΩΡΗΣΗ
ΕΙΣΗΓΗΣΗ

χρειάστηκε στο χειρουργείο και ότι ο αποκλεισμός της από τα χειρουργεία αποτελεί παράνομη ενέργεια του», απάντησε ο προσφεύγων [σελ. 8 της εξωδίκου απαντήσεως του] αυτολεξεί: «Ωστόσο, όπως γνωρίζετε, ουδέποτε μου ζητήσατε να παρευρεθείτε σε χειρουργείο. Σας υπενθυμίζω την πλημμελή από μέρος σας αντιμετώπιση περιστατικού (22-5-2015), όταν χρειάστηκε να εξέλθω του χειρουργείου για να εκτιμήσω την ασθενή στο τμήμα και να δρομολογήσω την επείγουσα μεταφορά της σε ελεύθερη χειρουργική αίθουσα προκειμένου να αντιμετωπίσω μετεγχειρητική αιμορραγία απειλητική για τη ζωή της.». Ο προσφεύγων με την αναφορά του αυτή απάντησε στις καταγγελίες της εγκαλούσας ότι την απέκλειε από τη διενέργεια ιατρικών πράξεων, αναφέροντας μια σειρά από γεγονότα την ύπαρξη των οποίων δεν αμφισβητεί και η ίδια η εγκαλούσα, δίδοντας όμως τη δική της ερμηνεία. Ισχυρίζεται ότι αυτή δεν είχε υποχρέωση και ευθύνη του περιστατικού αυτού, αλλά η θεράπων ιατρός που διενήργησε την ιατρική πράξη, η Διευθύντρια ΕΣΥ Δήμητρα Γκονέζου, και στη δεύτερη περίπτωση της καθυστερημένης προσέλευσης της στο νοσοκομείο κατά 1,3 ώρα σε νύχτα που εφημέρευε και μετά από επανειλημμένες εκκλήσεις της ειδικευόμενης Α.Εκμετζόγλου και αναγκάστηκε ο εγκαλούμενος να προσέλθει και να χειρουργήσει τον ασθενή, ενώ όφειλε να τον χειρουργήσει η ίδια ως εφημερεύουσα ιατρός του ΕΣΥ, ισχυρίζεται ότι επρόκειτο για ασθενή του κατηγορουμένου με το όνομα Σαράφης και ουδεμία ευθύνη είχε αυτή. Επί των ισχυρισμών αυτών της εγκαλούσας, φρονούμε ότι είναι κοινός τόπος ότι δεν υφίσταται ο θεσμός του θεράποντα ιατρού στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, αλλά ο εφημερεύων ιατρός είναι και ο θεράπων ιατρός κατά το χρόνο της εφημερίας του για όλους τους ασθενείς και φυσικά δεν αφήνει αβοήθητο νοσηλευόμενο ασθενή, επειδή δεν είναι ο θεράπων ιατρός του. Συνεπώς, τα όσα πραγματικά περιστατικά διέλαβε ο προσφεύγων, ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και με την παράθεσή τους απέβλεπε στον κατά νόμο έλεγχο των ενεργειών της εγκαλούσας, αφού η εξώδικη αυτή απάντηση κοινοποιήθηκε στον Διοικητή του ΓΝΘ «Γ.ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», στον Διοικητή της 3ης Υγειονομικής Περιφέρειας Μακεδονίας, στον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, στους οποίους αποδέκτες και η ίδια η εγκαλούσα είχε κοινοποιήσει την δική της εξώδικη καταγγελία σε βάρος του νυν προσφεύγοντα κατηγορουμένου.

Τέλος και όσον αφορά στην πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης που αποδίδεται στον προσφεύγοντα με την υποβολή της από 23-2-2017 αναφοράς του προς τον Διοικητή του ΓΝΘ «Γ.ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», για την αδικαιολόγητη αποχώρηση και απουσία της εγκαλούσας από την υπηρεσία,

σύμφωνα και με όσα παραπάνω αναφέραμε, τα περιγραφέντα γεγονότα κρίνονται ως αληθή. Εξάλλου, από το άρθρο 367 ΠΚ προκύπτει, ότι, κατ' αρχήν, αίρεται ο άδικος χαρακτήρας των εξυβριστικών ή δυσφημιστικών, δυσμενών κρίσεων ή δυσμενών εκφράσεων ή γενικά εκδηλώσεων της παρ. 1 του άρθρου αυτού, οι οποίες είναι τελειωτικά μη άδικες, όταν δεν περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης, ή όταν από τον τρόπο της εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, δεν προκύπτει σκοπός εξύβρισης, οπότε υφίστανται οι αποκαλούμενες «θεμιτές προσβολές της τιμής» [Κατσαντώνης, «Ανεκταί προσβολαί της τιμής κατ' άρθρο 367 ΠΚ, ΠοινΧρ ΚΑ.610, Σπινέλλης «Εγκλήματα κατά της τιμής», πανεπιστημιακές παραδόσεις (1982) σελ. 79-80, ΑΠ 1913/2008, 257/1998]. Γίνεται επίσης ομόφωνα δεκτό ότι για να υπάρξει τελειωτική κρίση πως οι εκδηλώσεις της παρ. 1 του άρθρου 367 δεν είναι άδικες, απαιτείται η προσβλητική για την τιμή και την υπόληψη άλλου εκδήλωση να γίνεται προς το σκοπό διαφυλάξεως δικαιώματος ή εκτέλεσης νόμιμου καθήκοντος ή άλλου δικαιολογημένου ενδιαφέροντος, που μπορεί να είναι, είτε ίδιο του πράττοντος ή τρίτου προσώπου, είτε και δημόσιο συμφέρον, με την απαραίτητη όμως προϋπόθεση ότι η εκδήλωση αυτή στη συγκεκριμένη περίπτωση να αποτελείτο επιβαλλόμενο και αντικειμενικά αναγκαίο για τη διαφύλαξη του δικαιώματος μέτρο, χωρίς τη χρήση του οποίου δεν θα ήταν δυνατή η προστασία του με άλλο τρόπο και ότι ο δράστης προέβη στην προσβλητική εκδήλωση αποκλειστικά προς το σκοπό αυτό και όχι προς το σκοπό εξυβρίσεως του παθόντος. Δηλαδή, η προσβλητική εκδήλωση πρέπει να είναι το εκ των ειδικών περιστάσεων in concreto επιβεβλημένο μέσο για τη διαφύλαξη του συμφέροντος που δεν μπορεί με άλλο τρόπο να επιτευχθεί. [ΔιατΕισΕφΑιγ 17/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΔιατΕισΕφ Κερκ 28/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΟ 6223/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Στην προκείμενη περίπτωση το γεγονός που ανέφερε ο προσφεύγων κατηγορούμενος στην από 23-2-2017 και αριθμό πρωτ. 472/24-2-2017 αναφορά του στον Διοικητή του Νοσοκομείου ήταν αληθές και είχε την ηθική και νομική υποχρέωση ως εκ του υπηρεσιακού του καθήκοντος να το αναφέρει στη Διοίκηση του Νοσοκομείου, όπως και έπραξε.

Από τα ανωτέρω εκτεθέντα φρονούμε ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής ικανές να στηρίξουν δημόσια κατηγορία σε βάρος του ανωτέρω κατηγορουμένου και προσφεύγοντα για τις αξιόποινες πράξεις: α) της ψευδούς καταμήνυσης κατ' εξακολούθηση και β) της συκοφαντικής δυσφήμισης.

Συνακόλουθα, πρέπει το Συμβούλιό σας, σύμφωνα με τα άρθρα 310 §

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

1α και 311 § 1 του Κ.Π.Δ., να αποφανθεί ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος του για τις πράξεις αυτές, περίπτωση δε επιβολής δικαστικών εξόδων σε βάρος της εγκαλούσας δεν υπάρχει, αφού δεν συντρέχει περίπτωση του άρθρου 580 § 1 του Κ.Π.Δ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΠΡΟΤΕΙΝΩ:

Να μη γίνει κατηγορία σε βάρος του Πενόπουλου Βασιλείου του Μιλτιάδη, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, για ψευδή καταμήνυση κατ' εξακολούθηση και συκοφαντική δυσφήμιση (άρθρα 94 § 1, 98, 229 § 1 και 363α' σε συνδ. με 362α' Π.Κ.), πράξεις που φέρονται ότι τέλεσε αυτός στη Θεσσαλονίκη, στις 20-7-2016 και 24-7-2017, σε βάρος της εγκαλούσας Ειρήνης Χριστοδούλου.

Θεσσαλονίκη 8 Απριλίου 2021

Η Εισαγγελέας

Αθηνά Κωνσταντινίδου

Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών»

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

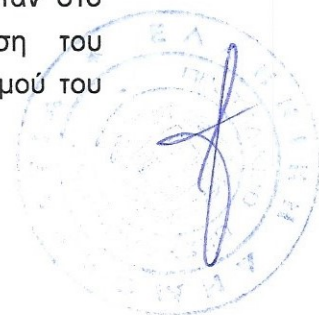
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σε βάρος του Πενόπουλου Βασιλείου του Μιλτιάδη, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, επί της οδού Παρασκευοπούλου αριθ. 13, ασκήθηκε ποινική δίωξη για τις αξιόποινες πράξεις: α) της ψευδούς καταμήνυσης κατ' εξακολούθηση και β) της συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρα 94 § 1, 98, 229 § 1 και 363α' σε συνδ. με 362α' Π.Κ.) Η σε βάρος του κατηγορουμένου ποινική δίωξη ασκήθηκε κατόπιν της διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης ύστερα από την υποβολή της από 23-5-2017 έγκλησης της Ειρήνης Χριστοδούλου του Ορέστη, κατοίκου Συκεών Θεσσαλονίκης επί της οδού Χαιρωνείας αριθ. 8. Μετά την άσκηση της υπό κρίση ποινικής δίωξης σε βάρος του κατηγορουμένου, αυτός παραπέμφθηκε για να δικαστεί με το με Α.Β.Μ. Ε2017/993 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα Πλημ/κών Θεσσαλονίκης, στην δικάσιμο της 11-5-2021 του Γ' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης. Κατά του άνω κλητηρίου θεσπίσματος, ο κατηγορούμενος άσκησε την υπ' αριθ. 12/ 2021 προσφυγή του στον κ. Εισαγγελέα Εφετών Θεσσαλονίκης, την οποία έκανε δεκτή και στην ουσία της, κρίνοντας ότι από τα στοιχεία δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για να στηριχθεί δημόσια κατηγορία σε βάρος του κατηγορουμένου και παραγγέλθηκε με την υπ' αριθ. 37/2021 διάταξη του τελευταίου, η εισαγωγή της υποθέσεως στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης. Κατόπιν τούτων, παραδεκτά και νόμιμα εισάγεται η δικογραφία που σχηματίσθηκε ενώπιον του Συμβουλίου αυτού με τη με αριθ.

867/2018 εισαγγελική πρόταση για την επί της ουσίας εξέταση της υπόθεσης, κατ' άρθρ. 322 ΚΠΔ, ενώ κατ' άρθρον 308 παρ. 2 ΚΠΔ τόσο ο κατηγορούμενος, όσο και η παριστάμενη προς υποστήριξη της κατηγορίας ενημερώθηκαν στις 22-4-2021 προκειμένου να λάβουν γνώση της εισαγγελικής πρότασης, η δε τελευταία υπέβαλε το από 10-05-2021 υπόμνημα της, και η δικογραφία διαβιβάστηκε στο δικαστικό συμβούλιο, αφού παρήλθαν δέκα ημέρες από την ειδοποίηση.

Από την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού που συγκεντρώθηκε από τη διενεργηθείσα προκαταρκτική εξέταση και ειδικότερα, από τις ένορκες καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, εκτιμώμενες χωριστά η καθεμία και σε συσχέτισμό με τις υπόλοιπες και τα ενυπάρχοντα στη δικογραφία έγγραφα, σε συνδυασμό με την ανωμοτί κατάθεση του κατηγορουμένου, Πενόπουλου Βασιλείου του Μιλτιάδη και με το λοιπό αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας, ανάμεσα στα οποία και το από 10-05-2021 υπόμνημα της εγκαλούσας και υποστηρίζουσας την κατηγορία, Ειρήνης Χριστοδούλου του Ορέστη, με τα συναπτόμενα σ' αυτή εννέα (9) σχετικά έγγραφα, τα οποία κατατέθηκαν στις 11-05-2021, αξιολογούμενο κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης (άρθρο 177 Κ.Π.Δ), προκύπτουν -κατά την κρίση του Συμβουλίου- τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η εγκαλούσα Ειρήνη Χριστοδούλου είναι ιατρός, ειδικότητας Γενικής Χειρουργικής και με την υπ' αριθ. Υ10α.Γ.Π./71736/2.8.2011 απόφαση του Υπουργού Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΦΕΚΠ 623/31.8.2011) διορίστηκε στο Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Γενικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης "Γ. Παπανικολάου"» σε θέση Επιμελήτη Β' Χειρουργικής του κλάδου ιατρών Ε.Σ.Υ. επί θητεία, με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου, πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, υπηρετούσε δε κατά τα έτη 2016 και 2017 στη Β' Χειρουργική Κλινική του εν λόγω Νοσοκομείου. Τη διοικητική και επιστημονική εποπτεία αυτής της Χειρουργικής Κλινικής είχε αναλάβει από τον Δεκέμβριο του έτους 2013 ως Συντονιστής Διευθυντής, ο εγκαλούμενος Βασίλειος Πενόπουλος, ιατρός ειδικότητας Γενικής Χειρουργικής, με βαθμό Διευθυντή Κλάδου Ιατρών Ε.Σ.Υ.. Ο τελευταίος, λοιπόν, και με την ιδιότητά του αυτή ως Διευθυντής του Τμήματος και σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 8 περ. 9 του Ν.2889/2001 «Βελτίωση και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις», [ΦΕΚ' Α' 37], ήταν υπεύθυνος για τη λειτουργία του τμήματος. Ειδικότερα: α) Συντόνιζε τη λειτουργία όλου του προσωπικού, ιατρικού, νοσηλευτικού, παραϊατρικού και διοικητικού, που εργαζόταν στο τμήμα του, β) Πρότεινε και παρακολουθούσε την εκτέλεση του προϋπολογισμού του τμήματος του στα πλαίσια του προϋπολογισμού του

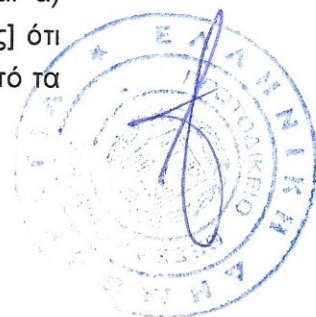
ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

τομέα, γ) Συνέτασσε απολογισμό και ετήσια έκθεση πεπραγμένων του τμήματός του. δ) Έλεγε την τήρηση του ωραρίου του ιατρικού και του λοιπού προσωπικού του τμήματος, που ανήκε στην Ιατρική Υπηρεσία, ε) Αξιολογούσε, ως Α' βαθμολογητής, το ιατρικό προσωπικό του τμήματος και το λοιπό προσωπικό του τμήματος, που ανήκε στην Ιατρική Υπηρεσία, στ) Επόπτευε και έλεγχε την εφαρμογή των εκπαιδευτικών, μετεκπαιδευτικών και ερευνητικών προγραμμάτων του τμήματος...». Έτσι και στα πλαίσια αυτών των καθηκόντων του, όταν την 23-2-2017 και κατά την πρωινή ενημέρωση και μετά από γενική εφημερία της Κλινικής της οποίας προϊστάτο, εμφανίστηκε ενώπιον του η εγκαλούσα και παρουσία όλων των ειδικευμένων ιατρών της Κλινικής δήλωσε ότι αδυνατεί να εφημερεύσει λόγω προβλήματος υγείας (επικαλέστηκε βαριά εμμηνορρυσία) και ζήτησε να αποχωρήσει, ο κατηγορούμενος δεν έκανε δεκτό το αίτημά της, λέγοντάς της ότι πρέπει να υπηρετήσει την εφημερία της. Η εγκαλούσα, απευθύνθηκε, χωρίς να ενημερώσει τον κατηγορούμενο, στον Διευθυντή Ιατρικής Υπηρεσίας, ο οποίος της χορήγησε προφορικά την άδεια, ενώ κατέθεσε και την από 23-02-2017 υπεύθυνη δήλωσή της στο Γραφείο Ιατρικού Προσωπικού, κάνοντας χρήση του νομίμου δικαιώματός της περί βραχύχρονης άδειας μιας ημέρας με την υποβολή υπεύθυνης δήλωσης και αποχώρησε από την εργασία της. Πράγματι, από τη διάταξη του άρθρου 55 του ν. 3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ», [ΦΕΚ Α' 26] ορίζονται τα εξής: «1. Η αναρρωτική άδεια χορηγείται ανά τρίμηνο ή σε περίπτωση δυσίατων νοσημάτων ανά εξάμηνο, κατ' ανώτατο όριο, ύστερα από γνωμάτευση της οικείας υγειονομικής επιτροπής σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 165 και 167. 2. Βραχυχρόνιες αναρρωτικές άδειες χορηγούνται: α) με υπεύθυνη δήλωση του υπαλλήλου ή γνωμάτευση θεράποντος ιατρού έως δύο (2) ημέρες κάθε φορά και όχι περισσότερες από τέσσερις (4) ημέρες κατ' έτος...», και στη διάταξη του άρθρου 56 §1 ότι: «1. Ο υπάλληλος που κωλύεται να προσέλθει στην εργασία του λόγω ασθένειας ενημερώνει την υπηρεσία του για την αδυναμία αυτή την ίδια ημέρα...». Περαιτέρω, αποδείχτηκε ότι ο κατηγορούμενος, στις 24-2-2017, την επομένη δηλαδή του επίδικου περιστατικού, κατέθεσε στον Διοικητή Γ.Ν.Θ. «Γ. Παπανικολάου», που είναι αρχή αρμόδια να διώκει και τιμωρεί πειθαρχικές παραβάσεις των υπηρετούντων στο Γ.Ν.Θ. «Γ. Παπανικολάου», την από 23-2-2017 έγγραφη αναφορά του, με την οποία κατήγγειλε ότι η ανωτέρω εγκαλούσα διέπραξε πειθαρχικές παραβάσεις και στην οποία διέλαβε τα εξής: «Δια της παρούσης, θα ήθελα να σας γνωρίσω και συνάμα να σας καταγγείλω την αδικαιολόγητη

απουσία σήμερα 23/2/2017 της κας Χριστοδούλου από την υπηρεσία και μάλιστα σε ημέρα κατά την οποία εφημέρευε. Πιο συγκεκριμένα, στην πρωινή ενημέρωση, μετά από γενική εφημερία της Κλινικής μας, παρουσιάστηκε ενώπιόν μου, λέγοντας παρουσία όλων των ειδικευόμενων της Κλινικής, ότι έχει βαριά εμμηνορρυσία και ως εκ τούτου αδυνατεί να εφημερεύσει και αποχωρεί. Επειδή πιστεύω πως η παραπάνω συμπεριφορά πέρα από την περιφρόνηση προς την υπηρεσία και τους συναδέλφους της, συνιστά κατάφορη παραβίαση τόσο του δημοσιοϋπαλληλικού κώδικα όσο και της νομοθεσίας που διέπει το ΕΣΥ, εγκατάλειψη θέσης εν ώρα υπηρεσίας, παρακαλώ όπως προβείτε στις απαραίτητες ενέργειες σύμφωνα με τον νόμο. Περιπτώ να τονίσω, πως στο παρελθόν, πλείστες όσες φορές έχει επικαλεσθεί παρόμοια δικαιολογία κι έχει αποχωρήσει, πάντοτε σε ημέρες εφημερίας της - τυχαίο; - φοβούμενη και ανήμπορη ν' αντιμετωπίσει δύσκολα περιστατικά που ενδεχόμενα θα απαιτούσαν χειρουργική αντιμετώπιση. Φυσικά το πρόβλημα αντιμετωπίστηκε χωρίς καμία επίπτωση για τους ασθενείς, αφού ανέλαβα εγώ να εκτελέσω την εφημερία της καλύπτοντας κάθε ανάγκη του Τμήματος και όχι μόνο, προς ανακούφιση των εφημερευόντων ειδικευόμενων ιατρών. Ελπίζοντας πως έγιναν κατανοητά τα πλείστα όσα προβλήματα δημιουργεί καθημερινά η εν λόγω ιατρός στην κλινική παρακαλώ θερμά για τις άμεσες ενέργειές σας». Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος, ο οποίος απαγόρευσε στην εγκαλούσα όταν αυτή απευθύνθηκε στον ίδιο να αποχωρήσει, δεν γνώριζε αφενός ότι αυτή είχε απευθυνθεί στη συνέχεια στον Διευθυντή Ιατρικής Υπηρεσίας, αφετέρου ότι είχε υποβάλει την προαναφερόμενη υπεύθυνη δήλωση, και συνεπώς, ενημέρωσε, ως όφειλε, τους ανωτέρους του για την αδικαιολόγητη, όπως θεωρούσε, έστω και λανθασμένα, απουσία της εγκαλούσας. Κατά συνέπεια δεν πληρούται η υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της ψευδούς καταμήνυσης ως προς την πράξη αυτή, ελλείπει δόλου του κατηγορουμένου. Σχετικώς με το σκέλος της έγκλησης που αναφέρεται σε όσα διέλαβε ο προσφεύγων κατηγορούμενος στην από 20-7-2016 εξώδικη απάντηση, αυτή συντάχθηκε και επιδόθηκε στην εγκαλούσα στις 27-7-2016 με τον Δικαστικό Επιμελητή Θεσσαλονίκης Θεόδωρο Ιωαννίδη, προς απάντηση της από 4-7-2016 εξώδικης καταγγελίας της εγκαλούσας και την οποία ο προσφεύγων κοινοποίησε στα ίδια θεσμικά όργανα που και η ίδια η εγκαλούσα είχε κοινοποιήσει την εξώδικο καταγγελία της, προκειμένου να μορφώσουν πλήρη άποψη επί των καταγγελλομένων της. Ειδικότερα: α) Στον ισχυρισμό της εγκαλούσας [σελ. 15 της εξωδίκου καταγγελίας της] ότι «ουδέποτε τη χρειάστηκε στο χειρουργείο και ότι ο αποκλεισμός της από τα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

χειρουργεία αποτελεί παράνομη ενέργεια του», απάντησε ο προσφεύγων [σελ. 8 της εξώδικου απαντήσεως του] αυτολεξεί: «Ωστόσο, όπως γνωρίζετε, ουδέποτε μου ζητήσατε να παρευρεθείτε σε χειρουργείο. Σας υπενθυμίζω την πλημμελή από μέρους σας αντιμετώπιση περιστατικού (22-5-2015), όταν χρειάστηκε να εξέλθω του χειρουργείου για να εκτιμήσω την ασθενή στο τμήμα και να δρομολογήσω την επείγουσα μεταφορά της σε ελεύθερη χειρουργική αίθουσα προκειμένου να αντιμετωπίσω μετεγχειρητική αιμορραγία απειλητική για τη ζωή της.». Ο προσφεύγων με την αναφορά του αυτή απάντησε στις καταγγελίες της εγκαλούσας ότι την απέκλειε από τη διενέργεια ιατρικών πράξεων, αναφέροντας μια σειρά από γεγονότα την ύπαρξη των οποίων δεν αμφισβητεί και η ίδια η εγκαλούσα, δίδοντας όμως τη δική της ερμηνεία. Ισχυρίζεται ότι αυτή δεν είχε υποχρέωση και ευθύνη του περιστατικού αυτού, αλλά η θεράπων ιατρός που διενήργησε την ιατρική πράξη, η Διευθύντρια ΕΣΥ Δήμητρα Γκονέζου, και στη δεύτερη περίπτωση της καθυστερημένης προσέλευσης της στο νοσοκομείο κατά 1,5 ώρα σε νύχτα που εφημέρευε και μετά από επανειλημμένες εκκλήσεις της ειδικευόμενης Α. Εκμετζόγλου και αναγκάστηκε ο εγκαλούμενος να προσέλθει και να χειρουργήσει τον ασθενή, ενώ όφειλε να τον χειρουργήσει η ίδια ως εφημερεύουσα ιατρός του ΕΣΥ, ισχυρίζεται ότι επρόκειτο για ασθενή του κατηγορουμένου με το όνομα «Σαράφης» και ουδεμία ευθύνη είχε αυτή. Επί των ισχυρισμών αυτών της εγκαλούσας, φρονούμε ότι είναι κοινός τόπος ότι δεν υφίσταται ο θεσμός του θεράποντα ιατρού στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, αλλά ο εφημερεύων ιατρός είναι και ο θεράπων ιατρός κατά το χρόνο της εφημερίας του για όλους τους ασθενείς και φυσικά δεν δύναται ο εφημερεύων ιατρός να αφήσει αβοήθητο νοσηλευόμενο ασθενή, επειδή δεν είναι ο θεράπων ιατρός του. Συνεπώς, τα όσα πραγματικά περιστατικά διέλαβε ο προσφεύγων, ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και με την παράθεσή τους απέβλεπε στον κατά νόμο έλεγχο των ενεργειών της εγκαλούσας, αφού η εξώδικη αυτή απάντηση κοινοποιήθηκε στον Διοικητή του ΓΝΘ «Γ.ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», στον Διοικητή της 3ης Υγειονομικής Περιφέρειας Μακεδονίας, στον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, στους οποίους αποδέκτες και η ίδια η εγκαλούσα είχε κοινοποιήσει την δική της εξώδικη καταγγελία σε βάρος του νυν προσφεύγοντα κατηγορουμένου. Τέλος, όσον αφορά στην πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης που αποδίδεται στον προσφεύγοντα με την υποβολή της από 23-2-2017 αναφοράς του προς τον Διοικητή του ΓΝΘ «Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ», για την αδικαιολόγητη αποχώρηση και απουσία της εγκαλούσας από την υπηρεσία, σύμφωνα και με όσα παραπάνω έχουν

εκτεθεί, ελλείπει η προϋπόθεση της γνώσης του ψευδούς εκ μέρους του κατηγορουμένου, και συνεπώς δεν πληρούται η υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος της αδικήματος, το οποίο μάλιστα αξιώνει υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση. Ούτε δε περίπτωση τέλεσης του αδικήματος της δυσφήμισης ή της εξύβρισης συντρέχει, διότι όσα ανέφερε ο κατηγορούμενος σε βάρος της εγκαλούσας έγιναν προς το σκοπό διαφυλάξεως δικαιώματος ή εκτέλεσης νόμιμου καθήκοντος ή άλλου δικαιολογημένου ενδιαφέροντος, με την απαραίτητη προϋπόθεση ότι η εκδήλωση αυτή στη συγκεκριμένη περίπτωση αποτελεί επιβαλλόμενο και αντικειμενικά αναγκαίο για τη διαφύλαξη του δικαιώματος μέτρο, χωρίς τη χρήση του οποίου δεν θα ήταν δυνατή η προστασία του με άλλο τρόπο, καθόσον ο κατηγορούμενος προέβη στην ως άνω αναφορά του αποκλειστικά προς το σκοπό αυτό και όχι προς το σκοπό εξυβρίσεως της παθούσας, αφού είχε την ηθική και νομική υποχρέωση ως εκ του υπηρεσιακού του καθήκοντος να αναφέρει, τη νομιζόμενη από τον ίδιο, αδικαιολόγητη απουσία της εγκαλούσας στη διοίκηση του Νοσοκομείου. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής για τη στήριξη των εναντίον του κατηγορουμένου, ως άνω κατηγοριών, και πρέπει, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 310 παρ. 1 περ. α' και 311 παρ. 1 ΚΠΔ να μην γίνει κατηγορία εναντίον του για τις πράξεις αυτές. Περαιτέρω, πρέπει να απαλλαγεί η εγκαλούσα από την επιβολή των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας, καθώς δεν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 580 παρ. 1 Κ.Π.Δ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΕΧΟΝΤΑΣ υπ' όψιν και τις διατάξεις των άρθρων 310 παρ. 1 περ. α και 311 παρ. 1 Κ.Π.Δ.

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία κατά του Πενόπουλου Βασιλείου του Μιλτιάδη, κατοίκου Καλαμαριάς Θεσσαλονίκης, επί της οδού Παρασκευοπούλου αριθ. 13, για ψευδή καταμήνυση κατ' εξακολούθηση και συκοφαντική δυσφήμιση, πράξεις που φέρονται ότι τέλεσε αυτός στη Θεσσαλονίκη, στις 20-7-2016 και 24-7-2017, σε βάρος της εγκαλούσας, Ειρήνης Χριστοδούλου.

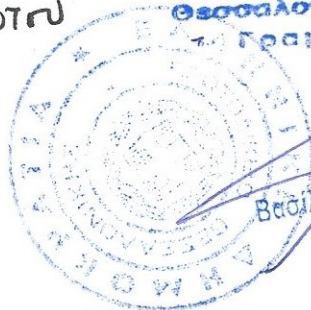
ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΕΓΙΝΕ στη Θεσσαλονίκη στις 18 Μαΐου 2021 και ΕΚΔΟΘΗΚΕ στον ίδιο τόπο στις 29/6/2021.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φώτη

πιστό αντίγραφο
υπηρεσιακό
Θεσσαλονίκη 29/6/21
Γραμματέας

Βασίλης Βασιματζόγλου

ΠΕΡΗΘΗΚΕ
Ο
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ